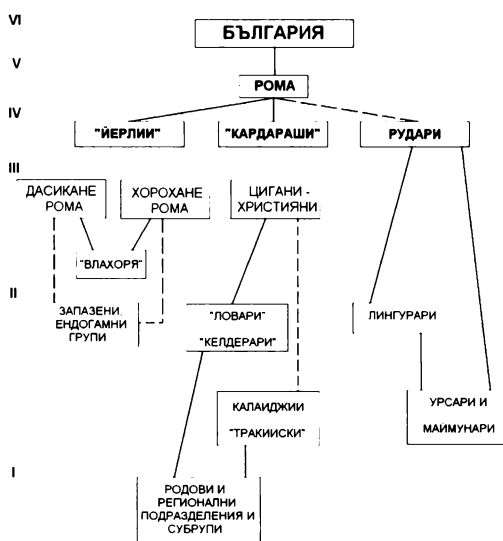

единство в ценностната ориентация, прилики в мненията в повечето общности, общи групови морални принципи); големите семейства и силните родове се смятат за най-висша ценностна стойност; ограничаване на позволените контакти само с членовете на своята група; взаимна солидарност; поддържане на изолиран и своеобразен живот на групата (правило е членовете на групата да не се месят в работата на друга група); стриктно спазване на груповите табута „махриме“.

Маруш и а к о в а (1992) предлага една доста разгърната и йерархично построена **класификация на ромското население** и неговите групи в България, като основно отделя три групи роми (фиг. 2). Тя сравнява отделните категории ромски групи с идеалния модел и оттам определя степента на разпадане на етническата им идентичност. Предложената от нея схема е изградена върху специфичните особености на самосъзнанието на ромите и съвременното им състояние; други допълнителни критерии са езикът, начинът на живот, границите, ендегамията, професионалната специализация, времето на заселване по българските земи и т.н. Авторът посочва, че тази картина не е статична и в различни исторически периоди е изглеждала и ще изглежда различно. В предложената схема не са включени групите със силно преферирано самосъзнание – т.нар. турчещи се и българещи се роми, тъй като това само излишно би я утежило.

Източник: Маруш и а к о в а, П о п о в, 1993

Фиг. 2. Класификация на ромите в България

Fig. 2. Classification of Roma people in Bulgaria

1. Уседнали цигани (т.нар. йерлии), които не помнят някогашното си чергарско минало.
2. Бивши чергари (т.нар. кардараши, или влашки цигани), принудени да се установят на едно място след решение на МС, оповестено с